

4. రోమ్లో టైబీరియస్ లా

ప్రాచీన గ్రీకు నాగరికతలో పాలకవర్గాల అప్పటి అర్థబానిసలు. బానిసల శ్రమను పిండుకుని సంపదలు మూటకట్టుకొంటూండేవారు. అయినా ఆ కాలాల్లో కూడ శ్రామికులు అప్పుడప్పుడూ సమ్మెలు కడుతుండేవారు. ఇప్పటిలా ప్రజాస్వామిక రాజ్యాంగాలు అప్పట్లోలేవు. కనుక సమ్మెకట్టే శ్రామికులు పాలకవర్గాల దండనీతిని తప్పించుకొనడానికి ఒక యుక్తి పన్నేవారు. ఆ రోజుల్లో దేవాలయాలను ఎంతో పుణ్య స్థలాలుగా, ప్రభుత్వ సైనికులు చొరరాని చోట్లుగా భావించేవారు. కనుక శ్రామికులంతా మూకుమ్మడిగా పని నిలుపుదలచేసి, దేవాలయాల్లోకి పారిపోయి చట్టానికి అందకుండా తమను కాపాడుకొనే వారు. ఈ విధంగా వారు కులీన పాలకవర్గాలను, వారి బాకా మేధావులను వేధించి స్వల్ప విజయాలైనా పొందగల్గేవారు. ఈ క్రమం ఇలాగే ఎన్నో శతాబ్దాలు గడిచిన తర్వాత టైబీరియస్ అనే నియంత ఒకడు తలయెత్తాడు. పాలకవర్గాలకు ఎదురైన ఈ చిక్కు సమస్యా పరిష్కారానికి అతడొక సాహస చర్య తీసుకున్నాడు. దేవాలయాలు పవిత్రమైనవి కావచ్చుగాని ప్రభుత్వసైనికులు చొరరానంత పవిత్రమైనవేమీ కావంటూ ఒక శాసనంచేసి, అవి ఇక ముందెన్నడూ సమ్మెకట్టే శ్రామికులకు ఆశ్రయాలుగా ఉయోగపడకుండా చేసి వేశాడు. ఆ విధంగా శ్రామికుల సమ్మె హక్కుని రద్దు చేయగలిగాడు. తద్వారా శాంతిభద్రతలు, బాకా మేధావులు సురక్షితంగా, పరమానందంగా వర్ణిల్లారనడం నిస్సందేహమే కాని ఆ తర్వాత అట్టేకాలం కాక మునుపే ఆ ప్రాచీన గ్రీకు నాగరికతే కూలిపోయిందంటే అది వేరు విషయమనుకోండి.

మరి ఈ లోకంలో వివేక సంపదకు కొరత విపరీతంగా వుండడంవల్ల వెనుకటి తెలివితేటలే మళ్ళీ మళ్ళీ పుట్టుకురావడమూ అనివార్యమే గదా. కనుక ఇవ్వాళ మన విశ్వవిద్యాలయాల వైస్ ఛాన్సలర్లంతా కలిసి యూనివర్సిటీలు అంత పవిత్రమైనవేమీ కావని (ఎందుకు కావో వారికే తెలియాలి) ప్రకటిస్తూ ఒకటి తర్వాత ఒకటిగా వాటిని పోలీసులకు అప్పగిస్తూ పోతున్నారంటే వెనుకటిరోజుల టైబీరియస్ వ్యవహారం తెలిసే చేస్తున్నారని మన మనలేము. (అంత విజ్ఞానం వారిలో అత్యధికులకు లేక పోవచ్చు కూడ). అయినా అప్పట్లో టోలేమీ వంటి పాలకవర్గ బాకా మేధావులు ఎలాగైతే బానిసల చెవటతో కలుషితం అయిన దేవాలయాలు పూర్వ పవిత్రతను కోల్పోయాయని ప్రకటించారో, అలాగే వీరూ అనుకోకుండా పాలకవర్గాల భావాలను ప్రతిబింబిస్తూ విద్యార్థుల “మురికి రాజకీయా”లతో కలుషితం అయిన ఈ యూనివర్సిటీలు కూడ పూర్వపవిత్రతను కోల్పోయాయని ప్రకటిస్తున్నారు.

ఈ వివేకబుద్ధికి పరాకాష్టగా ఇవ్వాళ రేపు మన వైస్ ఛాన్సలర్లు విశ్వవిద్యాలయ భద్రతా దళాల ఏర్పాటు గురించి సందిగ్ధ చర్చలు జరుపుతూవున్నారు. యూనివర్సిటీ క్యాంపస్లలో పోలీసు విధులు నిర్వహించడానికి ఈ ప్రత్యేక భద్రతాదళాలను ఉపయోగించుకొంటూ అదే సమయంలో వైస్ ఛాన్సలర్లకు (బహుశా ప్రొఫెసర్లకు కూడ) మెజిస్ట్రేట్ అధికారాలు యిస్తే

బాగుంటుందనే సూచనలు చేస్తున్నారు. ఈ సూచనలే వాస్తవంలో రూపుదాల్పిస్తే ఇక అప్పుడు పరిస్థితులెలా వుంటాయో కాస్త భవిష్యత్తులోకి తొంగి చూచి చెబుదాం. బహుశా విద్యార్థులు మెస్చార్టీల పెరుగుదలకు వ్యతిరేకంగానో, లేక యూనివర్సిటీ పరిపాలక అధికారుల్లో అవినీతికి వ్యతిరేకంగానో లేక (పూర్తి స్వార్థపరులుగా వుండకుండా, “మురికి రాజకీయాల”కు దూరంగా ఉండ నిశ్చయించుకున్నటు వంటి విద్యార్థులైతే) ఏ పల్లెజనాలపై పోలీసు అత్యాచారాలకు నిరసనగానో ఆందోళన చేస్తుంటారు. విశ్వవిద్యాలయ ఆవరణలో ఊరేగింపు తీసి నినాదాలు యిస్తుంటారు. అంతలో మొగ్గలోనే ఉద్యమాన్ని తుంచివేయదలచిన వైస్చాన్సలర్ గారు విద్యార్థి సంఘనాయకులపై అరెస్టువారంటు జారీచేస్తాడు. అవి పట్టుకుని వచ్చిన భద్రతాదళాలు లాఠీచార్జీ. భాష్యవాయు ప్రయోగాలతో ఊరేగింపును చెదరగొట్టి కావల్సిన వారిని, అడ్డువచ్చిన వారిని అరెస్టుచేసి విశ్వవిద్యాలయ లాకప్స్ లో కుక్కి వేస్తారు. అవసరమైతే బహుశా కాల్యులు కూడ జరుపుతారేమో. ఆ ఇదంతా లేనిపోని ఊహలు. అతిశయోక్తులు. భయపిశాచం ఆవహించిన అసందర్భ ప్రేలాపనలు అని ఎవరైనా అంటారనీ మాకు తెలుసు. మరి అలాంటి వాళ్లు ముందు గత రెండేళ్లుగా (ఏ విశ్వవిద్యాలయ భద్రతదళాలు లేకుండానే) వరంగల్లు కాకతీయ విశ్వవిద్యాలయంలో జరుగుతున్న ఫెర్రకలి ఏమిటో గమనించిన తర్వాత మరి మాట్లాడితే బాగుంటుందేమో?

కాకతీయ విశ్వవిద్యాలయ ప్రాంతమంతా నేడు పోలీసు దళాలతో నిండి పౌర ప్రభుత్వాలకు ఇక్కడ కాలం చెల్లిందా అన్నట్లుగా వుంది. ఇంతెందుకు అసలు వరంగల్ పట్టణమే నేడు శత్రు ఆక్రమణలో వున్న పట్టణంలాగా, ఇంకా మిగిలివున్న ప్రతిభుటనా దళాలను చుట్టుముట్టి నాశనం చేయడానికి శత్రు సైనిక ప్రధాన స్థావరం నుండి ముమ్మరంగా సైనిక చర్యలు జరుగుతున్న ప్రాంతంలాగా వున్నది.

కాకతీయ విశ్వవిద్యాలయం రాష్ట్రంలోని వెనుకబడ్డ తెలంగాణా ప్రాంతంలో విద్యాభివృద్ధికై స్థాపించబడింది. అసలు వెనుకబడిన ప్రాంతాల్లో విశ్వవిద్యాలయాలు స్థాపించడంలోనే ప్రభుత్వానికి రెండు విధాల ఉద్దేశ్యం వున్నది. భావజాల వ్యాప్తి విషయంలో ఒక ఉద్దేశ్యం, భౌతిక ప్రయోజనాల స్థాయిలో మరో ఉద్దేశ్యం. సైద్ధాంతికంగా వచ్చేసరికి, అదేనగర యువతతో సమానంగా వెనుకబడిన ప్రాంతాల యువతకు కూడ “ఉన్నత విద్య” పొందే అవకాశం వుండాలనేది ప్రభుత్వ వాదం. అయితే అసలు పరిస్థితుల్ని చూస్తే, వెనుకబడిన ప్రాంతాల యువకులంతా కూడ ఏకఖండంగా లేరు. వారిలో సంపన్న భూస్వామ్య కుటుంబాల నుండి, కంట్రాక్టర్ల కుటుంబాల నుండి వచ్చిన యువజనులు ఒక వైపు వున్నారు. ఉన్నత విద్య తమకూ సమానమైన అందుబాటులో వుండాలనే వారి డిమాండును ప్రభుత్వం ఆమోదించక తప్పదు కూడ. మరోవైపు నిజంగా వెనుకబడిన వర్గాలకు చెందిన యువజనులు ఉన్నారు. ప్రభుత్వ సబ్సిడీలతో స్కూలు, కళాశాల విద్యలు ఇలాంటివారి విషయంలో ముమ్మందు ఎదురయ్యే భయంకర నిరుద్యోగ పరిస్థితిని వాయిదా వేయడానికి ఉపయోగపడతాయి. మరో మాటలో చెబితే, ప్రభుత్వ భావజాలం ఒక్క దెబ్బతో రెండు పట్టుల్ని కొడుతూంది. కాని ఈ ప్రభుత్వ భావజాలం ఉద్దేశించిన విధంగా పని చేయాలంటే

అనువైన పరిస్థితులు, సందర్భాలు ఉండాలి. అయితే గ్రామీణ తెలంగాణలోని అనువుకాని, ప్రతికూల సందర్భంలో మట్టుకు సత్ఫలితాలు తేగల బహుమానమని భావించిన కాకతీయ విశ్వవిద్యాలయం (కా.వి.) చివరికి దాతకే తలనొప్పిగా తయారైంది.

తెలంగాణలో ప్రస్తుతం అల్లకల్లోలంగా వున్న వరంగల్, కరీంనగర్, ఆదిలాబాదు, ఖమ్మం, నల్గొండ జిల్లాలనుండే కా.వి.కి విద్యార్థులు వస్తుంటారు. రాష్ట్రంలో “కల్లోలిత ప్రాంతాలు”గా ప్రకటించబడ్డ 20 తాలూకాలలో 18 తాలూకాలు వరంగల్, ఖమ్మం, కరీంనగర్ జిల్లాల్లోనే వుండడం గమనార్హం 1946-51 సాయుధ తిరుగుబాటు పిదప మళ్ళీ మొన్న 1978 వరకు ఎన్నడైనా గాని ఈ ప్రాంతాలు పేద, భూమిలేని రైతుల హింసాయుత పోరాటాలకు కేంద్రాలుగా వుండలేదు. 1978 నుండి రగులుతున్న పేద, భూమిలేని రైతాంగ పోరాటాల ప్రభావం వరంగల్ పట్టణంలోని కాలేజీ క్యాంపస్ ల స్థితిగతుల్లో కూడ కనిపిస్తుంది. మధ్యతరగతి రైతుల కుటుంబాలనుండి గణనీయమైన సంఖ్యలో యువజనులు వచ్చి పట్టణంలోని పాఠశాలలు, కళాశాలల్లో చేరుతుంటారు. వాళ్లంతా మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టు అనుకూల సంస్థలపట్ల ప్రత్యేకించి రాడికల్ విద్యార్థి సంఘం (RSU) పట్ల ఆకర్షితులౌతారు. గత రెండేళ్లలో RSU వరంగల్ పట్టణ విద్యార్థులపై అభేద్యమైన పట్టు సంపాదించుకొన్నది. ఈ సంవత్సరం RSU ఒంటరిగా పోటీ చేసినా అన్ని అనుబంధ కళాశాలల్లోనూ ఘనవిజయం సాధించింది. అలాగే సోదర ప్రగతిశీల ప్రజాస్వామ్య విద్యార్థి సంఘం (PDSU) తో చేతులు కలిపి - ప్రధానంగా పోలీసులు, వారితో చేయి కలిపిన కలగావులగం విద్యార్థి వర్గాల బలమైన కూటమిని ఏదిరించి యూనివర్సిటీ కాలేజీ విద్యార్థి సంఘంలో అన్ని స్థానాలు గెలుచుకున్నది.

పర్యవసానంగా గత విద్యా సంవత్సరమంతా యూనివర్సిటీ కాలేజీలో ఒక్క ఫంక్షనైనా జరగలేదు. ఈ సంవత్సరం కూడ కిశోర్ భారతికి చెందిన అనిల్ సత్నోపాల్ అధ్యక్షోపన్యాసం వినే భాగ్యం కలగలేదు. అనుబంధ కళాశాల ప్రిన్సిపాళ్ళు కొందరైతే కాస్త సాహసం చేసి కలెక్టరు ఆజ్ఞలను పక్కకు తోయడానికి ప్రయత్నించారు కాని, కలెక్టరు తక్షణమే వారికి క్రమశిక్షణ పాఠాలు బోధించి అదుపాజ్ఞల్లో పెట్టగలిగాడు.

పోలీసులతో, కలెక్టరుతో చేతులు కలప నిరాకరించిన వారిని కూడ తీవ్ర వాదులని ముద్రవేయటం అన్ని బెదిరింపుల్లోకి అతి చురుగ్గా ఫలితాలనిస్తుంది. నిజానికి ఈ బెదిరింపు గారడీలాగా పని చేస్తుంది. ఉదాహరణకు ఒకానొక కళాశాల ప్రిన్సిపాలు చాలా కాలం దాకా లాలూచీ వ్యతిరేకిగా వున్నాడు. అతణ్ణి లైసులోకి తేవడానికి ఆర్.ఎస్.ఎస్. వర్గాలు క్రమబద్ధంగా అతడు కూడ ‘తీవ్రవాది’ అంటూ దుష్ప్రచారం చేశాయి. డిసెంబర్ 14వ తేదీన భూస్వాములు వ్యాపారస్తుల సభ్యుడీల సహాయంతో విబివిపి హైదరాబాద్ నగరంలో ఒక పెద్ద నక్కలైట్ వ్యతిరేక ప్రదర్శన జరిపింది. వారు ముఖ్యమంత్రికి సమర్పించిన మెమొరాండంలో ఈ ప్రిన్సిపాల్ పేరును కూడ తీవ్రవాద విద్యావేత్తల జాబితాలో చేర్చారు. ఆపై ఒక వారం తిరక్కముందే పోలీసులు ఆయన కాలేజీలో ప్రవేశించి, విద్యార్థులపై లాఠీచార్జీ జరిపి, హాస్టల్ వార్డెన్ ను బెదిరించారనే నెల రోజుల క్రితం ఆరోపణపై ఐదుగుర్ని

అరెస్టు చేశారు. మరి ఈ ప్రిన్సిపాలు కూడ తన వంతుకు ఆ విద్యార్థులపై సస్పెన్షన్లు/ రస్టికేషన్లు పాసు చేయడంతో కాలేజీనే కొంత కాలం మూసేశారు.

సంక్షోభం మానవుల్లో అత్యుత్తమ లక్షణాల్ని వెలికి తెస్తుందనే నానుడి ఒకటి వుంది. అయితే అది వారిలో అత్యంత అధ్యాన్నమైన లక్షణాల్ని కూడ వెలికి తెస్తుందని గమనించాలి. తీవ్రవాదుల్ని నిర్దాక్షిణ్యంగా “పెకలించి వేయాలని” ప్రభుత్వం సంకల్పించినట్లయితే, దానికే ఆశ్చర్యకరమైనంత మోతాదులో అంతవరకు అలా లొంగి వస్తారని భావించని వాళ్ళతో సహా అనేకులు దానితో, (ప్రభుత్వంలో) లాలూచీపడడానికి సంతోషంగానో, మరో విధంగానో ముందుకు వస్తుంటారు. ఒకసారి ఈ లాలూచీ క్రమం ప్రారంభమైందంటే, ఇక ఆ తర్వాత నుండి ఎంత ఉన్నత స్థానాల్లోని విద్యావేత్తలు, పరిపాలనా వేత్తలయినా సరే వారిని క్రమశిక్షణలోకి తేవటానికి ఏ జిల్లా కలెక్టర్, ఏ ఎస్.పి.యో లేక మరో జిల్లా స్థాయి ఆఫీసర్ జోక్యం చేసుకోవాల్సిన అవసరం కూడ వుండదు. గత సంవత్సరం, యూనివర్సిటీ కాలేజీ విద్యార్థి సంఘం ప్రచురించబోయే కాలేజీ మాగజైన్లో ఏదో “ఆక్షేపణీయమైన రచనలు” ఉన్నాయని హనుమకొండ సర్కిల్ ఇన్స్పెక్టర్ ఫోన్ చేసి హెచ్చరించినంత మాత్రంలో యూనివర్సిటీ కాలేజీ ప్రిన్సిపాలుగారు గడగడా వణికి పోయి ఆ మాగజైన్ ప్రచురణను నిలుపుదల చేశాడు.

సరే, అసలు కథకు వస్తే, ఈ విద్యా సంవత్సరంలో తామే ముందుగా దాడి చేయాలని పోలీసులు నిర్ణయించుకొన్నారు. రాడికల్స్ను ఓడించే ప్రయత్నంలో విఫలమైనాక, ఇక డిసెంబర్ చివరి వారంలో వివిధ కాలేజీల్లో ఆవిష్కరణ సభలు జరగనున్న తరుణంలో ఒక కొత్త సంక్షోభం సృష్టిద్దామనుకున్నారు. డిసెంబర్ 21వ తేదీన కా.వి. కాన్ఫ్లిక్టుయెంట్ కళాశాలల్లో ఒకటయిన ఆర్ట్స్ మరియు సైన్సు కాలేజీ విద్యార్థులు స్పెషల్ బస్సుల కోసం ఆందోళన చేశారు. తమ కాలేజీ ముందుగా వెళ్ళే బస్సులు ఆపి, టైల్లో గాలి తీసేయసాగారు. ఇంతలో పోలీసులు వచ్చి వాళ్ళను తరుముకుంటూ క్యాంపస్లోకి ప్రవేశించారు. అయితే కళాశాల ప్రిన్సిపాలు, అధ్యాపకులు పోలీసుల్ని అడ్డుకుని, వెనక్కు పంపించేసి, గేటు తాళం వేసి, గొడవ చేయకుండా ప్రశాంతంగా వుండాల్సిందిగా విద్యార్థులకు నచ్చ చెప్పసాగారు. విద్యార్థుల్ని చల్లబర్చడంలో వాళ్ళు కృతకృతులు అవుతున్నంతలోగా పోలీసులు మళ్ళీ ఇద్దరు సబ్ - ఇన్స్పెక్టర్ల నాయకత్వంలో వచ్చి గోడలు దూకి క్యాంపస్లోకి ప్రవేశించారు. అడ్డువచ్చిన అయ్యవార్లను పక్కకు తోసి, (అక్కడక్కడా వాళ్ళకూ నాలుగు తగిలించి) ఒక అర్థ గంటసేపు యధేచ్ఛగా హింసా దౌర్జన్యాలు జరిపారు. కారిడార్ల మీద, క్లాస్రూంల లోపల, స్టాఫ్ రూంల లోపల, ఆఖరికి ప్రిన్సిపాల్ గదిలో కూడ ఎక్కడ దొరికితే అక్కడ విద్యార్థులను పట్టుకొని చితక బాదారు. కొందరు విద్యార్థులనైతే డాబాపైన కూడ తరిమి కొట్ట బోవడంతో వాళ్ళు భయానికి క్రిందకు దూకి మోకాళ్ళు పగలగొట్టుకున్నారు. విద్యార్థినులు ప్రాణభీతితో వెనక గోడలు దూకి పరారు కావాల్సి వచ్చింది. తల పగిలి ఒకరు, కాలువిరిగి మరొకరు ఇద్దరు విద్యార్థులు ప్రమాదకర స్థితిలో ఆస్పత్రుపాలు కావల్సి వచ్చింది. హాస్పిటల్లో చేరితే అరిస్టులు తప్పవనే భయంతో ఇంకెందరో తీవ్రగాయాలు కలిగిన

విద్యార్థులు ప్రైవేటుగా చికిత్స చేయించుకోవడానికి వెళ్ళివుండొచ్చు కూడ. క్యాంపస్ అంతటా ఒక పెద్ద భీభత్సం సృష్టిస్తూ దాదాపు అర్థ గంట సేపు సైరవిహారం చేసిన తర్వాత భయభీతులైవున్న అధ్యాపకులకు కూడ “తిరిగి ఈ విషయంపై మళ్ళీ ఏదన్నా రచ్చ చేస్తే జాగ్రత్త. ఈ సారి మీకూ తప్పదు” అంటూ వార్నింగులు యిస్తూ నిష్క్రమించారు ఈ రక్షక భటులు.

అయితే దురదృష్టవశాత్తు వాళ్ళ అంచనాలు విఫలమయ్యాయి. అధ్యాపకులు లొంగిపోకుండా “రచ్చ” చేశారు. ఈ భీభత్సానికి బాధ్యులైన ఇద్దరు ఎస్.ఐ లను సస్పెండ్ చేయాలని, ఈ అత్యాచారాలపై న్యాయవిచారణ జరిపించాలని డిమాండ్ చేస్తూ కా.వి. అంతటా ఆధ్యాపక, అధ్యాపకేతర సిబ్బంది నిర్బంధక సమ్మె ప్రారంభించారు. కాని వైస్ ఛాన్సలరు గారు మాత్రం తన అధ్యాపకులు, విద్యార్థుల పట్ల సానుభూతి చూపడం పోయి సమ్మెకు ప్రతిగా విశ్వవిద్యాలయాన్నే మూసివేశాడు. పోలీసులారీచార్జిని నిరసించడానికి కూడ అతడు మొండిగా నిరాకరించాడు. ఆగ్రహవేళపూరితులైన విద్యార్థి నాయకులు మరునాడే అతణ్ణి కలిసి మొహం వాచేలా బూతులు తిట్టారు. అయితే విద్యార్థి నాయకులు, వైస్ ఛాన్సలర్ మధ్య జరిగిన ఈ వివాదం దేవురికార్కుల్లో నమోదయి, పోలీసులచేతికి వెంటనే వెళ్ళిందంటే మరి క్యాంపస్ లో వున్న లాలూచీ సంస్కృతి ఎంత ప్రగాఢమైందో ఎవరైనా అర్థం చేసుకోవచ్చు. ఈ దేవు ఆధారంగా విద్యార్థులపై ‘క్రిమినల్ ఇంటిమిడేషన్’ క్రింద కేసులు పెట్టారు. అదే రోజు రాత్రి (23వ తేదీ తెల్లవారుజామున) యూనివర్సిటీ కెమిస్ట్రీ లాబొరేటరీని ఎవరో తగలబెట్టారు. జర్మన్ రీచ్ స్టాగ్ దహనకాండను తలపించే ఈ దుర్ఘటనలో పదిలక్షల విలువగల ఆస్తులు బుగ్గిపాలయ్యాయి. తక్షణమే యూనివర్సిటీ అధికారులు, పోలీసు అధికారులు ఒక్కొక్కటిగా యిది ‘విద్వంసకాండ’ అని ప్రకటించేశారు. బాల్యావ్యవస్థలోని కా.వి.కి ఇది ‘వెన్నుపోటు’ వంటిదని స్థానిక పత్రికలు వ్యాఖ్యానించాయి. ఒకవేళ పోలీసులకు ఏ దురుద్దేశ్యాలు లేకున్నా వారు ఎవరిని కేసులో ఇరికించాలో చెప్పకనే చెప్పినట్లయింది. తదనుగుణంగానే పోలీసులు తమ ప్రథమ సమాచార నివేదిక (FIR) లో కొందరు విద్యార్థులు, అధ్యాపకులను నిందితులుగా పేర్కొన్నారు.

మరునాటి ఉదయం యూనివర్సిటీ కాలేజీ యూనియన్ అధ్యక్షుడు, కార్యదర్శులు ఇంకా ఇతర విద్యార్థులతో బాటు ఫైర్ బ్రేగేడ్ కు తోడ్పడుతూ పాడైన లేబొరేటరీ సరంజమాలో పనికి వచ్చేదంతా వెలికి తీయడానికి ప్రయత్నిస్తూ వుండగా, అంతకు రెండు రోజుల క్రితం 21వ తేదీన యూనివర్సిటీ ఆర్టు అండ్ సైన్సు కాలేజీలో విద్యార్థులపై లారీచార్జీ జరిపిన సబ్ ఇన్ స్పెక్టర్ తన బలగాలతో హుటాహుటిన తరలివచ్చి వైస్ ఛాన్సలర్ సముఖంలోనే వారిని అరెస్టు చేశాడు. దహనకాండ గురించి వాళ్ళను ప్రశ్నించాలనే కారణం చెప్పి తీసుకెళ్ళిన ఆ ఎస్.ఐ. వారిని రాత్రంతా లాకప్ లో వుంచి నిర్దాక్షిణ్యంగా దెబ్బలు కొట్టి, ఆ మరుసటి ఉదయం కోర్టుకు తీసుకెళ్ళి, వైస్ ఛాన్సలర్ పై ‘క్రిమినల్ ఇంటిమిడేషన్’ జరిపారన్న అభియోగం మోపి కోర్టులో హాజరు పరిచాడు! ఆ తర్వాత మూడు రోజులకు వాళ్ళు బెయిలుమీద విడుదలయితే జైలు గేట్ల వద్దనే వారిని పట్టుకుని (ఇలా విడుదలైన

వారిని జైలు గేట్ల వద్దనే పట్టుకోవడం వరంగల్ పట్టణంలో పోలీసులకు మామూలు అలవాటయి పోయిందని ఇక్కడ చెప్పాల్సి వుంటుంది) ఎబివివి విద్యార్థుల్ని చూపించి, వారిపై మళ్ళీ దాడి చేశారనే ఏదో పాత అభియోగంపై మళ్ళీ అరెస్టుచేసి కేసులు పెట్టాడు యిదే ఎస్.ఐ. ఈ వికృత చర్యలతో ఇంకా తృప్తి కలగని వైస్‌ఛాన్సులర్ అయితే తనను బాతులు తిట్టారనే సాకుతో 15 మంది విద్యార్థుల్ని సస్పెండు చేసి కలెక్టరు ఆజ్ఞలమేరకు రెండు విడతలుగా మొత్తం ఒక నెల రోజుల పాటు విశ్వవిద్యాలయాన్నే మూసి వేశాడు.

ఈ వికృత గాఢకు చివరగా చేర్చి చెప్పాల్సిన రెండు చిన్న సంఘటనలున్నాయి. ఒకటి డిసెంబర్ 21 వ తేదీ జరిగిన లాఠీఛార్జి వెనుక గల అసలు ఉద్యోగాలను వచ్చేటట్లు కలెక్టరు ప్రిన్సిపాళ్ళ సమావేశం ఒకటి ఏర్పాటు చేసి, ఏ కాలేజీలో ఏ ఫంక్షన్లు నిర్వహించడానికి వీల్లేదని ఆజ్ఞలు జారీ చేయడం; శాంతి భద్రతలకు భంగం కల్గుతుందనే భయంవల్ల అతడు ఆఖరకు హైకోర్టు జడ్జీ వచ్చి విద్యార్థుల్ని ఉద్దేశించి ప్రసంగించడానికి కూడ అనుమతించడట! మరొకటేమంటే, కా. వి. లోని పోలీసు ఔట్‌పోస్టును త్వరలో ఒక సర్కిల్ ఇన్‌స్పెక్టర్ ఆధ్వర్యంలోని పోలీసు స్టేషన్‌గా పెంపొందిస్తారట. ఈ అత్యాచారాలన్నింటికీ ముఖ్య బాధ్యుడైన సబ్‌ఇన్‌స్పెక్టర్‌ని సర్కిల్ ఇన్‌స్పెక్టరుగా ప్రమోట్ చేసి, ఈ యూనివర్సిటీ పోలీస్ స్టేషన్‌కు బాధ్యుడుగా నియమిస్తారట!

ఈ విధంగా ఒక విశ్వవిద్యాలయ ఆవరణ పోలీసుల ఆక్రమణలో వున్నది. చట్టాలు, ఆస్తిపాస్తుల రక్షణకు సంబంధించిన నియమాలని నిబంధనావళీ నంతటిని ఉల్లంఘించడానికి సుముఖంగా ఉండే జిల్లా పరిపాలనా వ్యవస్థ, ఏ మాత్రం కనికరంలేని అణచివేత, పోలీసు బలగాలు, వారితో ఆనందంగా చేతులు కలిపే యూనివర్సిటీ అధికారులు ఉండగా - ఇక విశ్వవిద్యాలయ భద్రత దళాలు, యూనివర్సిటీ అధికారులకు మెజిస్ట్రీయల్ అధికారాలు మాత్రం ఎవరికి కావాలి? నిర్బంధాన్ని సంస్థాగతం చేయాలంటే తలనొప్పి నియమనిబంధనలు అనేకం వచ్చిపడతాయి. అంతకంటే టైబీరియస్ భూతాన్ని ఆవాహన చేసి, విద్యార్థులపై పోలీసులను ఉసికొల్పడమే ఉత్తమం కాదా?

జనం గొంతుక - ఫిబ్రవరి 1984